

עין משפט נר מצוה

קמזו:

אסור לסייען ואסור לעשות שליחותן. תימה לר' יוסי דלמר לעיל בפרק ב"ש (דף מה.) דקדשי עובדי כוכבים השוחטן בחוץ חייב לא ה"ל למיתני הכא לשון אסור כדמוכח בריש פ' בתרא דיומא (דף עג.) דחויב הל' כרת לית אסור לפי שיש כמה עצודות דלא מתייב עלייהו בחוץ דאסור לסייען דגזרינן אטו עבודה דנת חיובא:

במאן ברבי אעזר בן שמוע בוי'. עיקר מילמיה במנחות

בהקומץ רצה (דף כג.):

גבה חמשים מכל שבט ושבט שהן שש מאות. הא דכתיב

הכא כסף והכא זהב מפרש לקמיה דה"ק וגבה כסף שוה נ' שקלים של זהב לכל שצט דהיינו שוה שש מאות והב לכל השצטים ור"ת אומר שיש במדרש דנתן לו חמשים שקלי זהב דהיינו שש מאות שקלי כסף וזה

דכפ' שור שנגח (ב"ק דף לו.) משמע דדינר של זהב שוה כ"ה של כסף ואומר ר"ת דדינר של זהב עז כפלים משל כסף ומדע מדלמרי' בפי' אלו טריפות (חולין דף נה:) גבי טמול ואי אישתמיך ביה כעובי דינר זהב כשירה משמע דמשונה בעוביו משל כסף ט': **אימא בבא** מקומות מחנה ישראל. שאפילו

דאפי' אקשווי. אכר לתשמיש לא אקשו והיא שהיתה יודעת בדבר אמרה לשלוחי יהושע בלשון זה: **דאמר מר**. במכילתא בפי' יתרו: **אמרה ימחל לי בשביל הכל ושפטים וחלון**. במכילתא גסן מניח הכי אמרה רבש"ע בג' דברים טעאמי בג' ימחל לה' בחבל ושפטים וחלון

שהיו מנאפים עולין אליה בחבצלים דרך החלון ויורדים וגם טומנתם בפשמי העץ ובאותן שלשה דברים עצמן וכתה להליל השלוחים: **אסור לסייען**. בשעת איסור הבמות כגון בזמן הזה דקדושת ירושלים אין אחריה הימר: **אורויי לן**. היאך יעשו: וילו דכרו פרין עולמי גילאי. לכו וקחו שני עובדי כוכבים בחורים בני גיל אחד שכן נוי לדבר: **דמסקא ימא שירטון**. לימורן^[כא] בלע"ז ומתיבש ונעשה קרקע דענין שלא נשתמש הדיוט במזבח: **ואייסו זיבי חדסי**. שלא נשתמש בזה אדם שלא יהא שצרי כלים: **ואפקו נורא ממרא** ^[כב] **חדסא**. נ"ל שהוא פויישי"ר^[כג] של איסתמא לאיירי בלע"ז שמוציאין בו אש מן האבנים: ה"ג כמאן כר"א בן שמוע דתניא ר"א בן שמוע אומר מה מוצא נו'. ובת"כ היא שניה בפירשה ראשונה: **כחוב אחד אומר**. צרימא וזו משובשת כספרים ושניה היא ^[כד] כספרי בצרכת כהנים וכך היא שניה הא כיצד מקום מוצח בחמשים וכל הבית בשש מאות רבי אומר בשס אלף יוסי בן דוסמאי גבה מכל שצט חמשים שהן שש מאות ר"א בן שמוע אומר ויקן דוד את הגורן כדמפרש בענין ^[כה] ויתן דוד לארונה ל' זמקוס ^[כז] [שקלין] זהב משקל שש מאות אלף הבקר לעולה והמורייגים וכלי הבקר לעצים ככסף שקלים חמשים ויאמר ^[כא] לארונה וגו' (ע"כ הגי') והכי פירושא דקרא ויקן דוד את הגורן ולא פירש כמה קנאו שהרי פירשו במקום אחר כבר (דה"א כה) ויתן דוד לארונה כמקום וגו' ואלת הבקר קנה בכסף שקלים חמשים (זהב): ט' **הא מודה ר' אלעזר בנמה**. דקתני המורייגים לקח דוד לעצים כדבר ארונה: **משקל** ^[כז] **שש מאות**. לקמיה מפרש כסף שוה משקל שש מאות זהב ^[כז]: **מטה של טורנל**. כך נקרא במסכת פרה (פ"ב מ"ט): **עיוא דקורקסא**. כמין עז של עץ ויש בו ימידות חדים וגם עשוין חריצים חריצים קרינ"ש ומוליכו ומציאו על הקשים של דישה לאחר שנידושה ומתחתכין ונעשין תבן ^[כח]: **מאי קרא**. דהוא עשוי חריצים ומוכן לדוך ^[כח] ולדוק: **כסף שש** ^[לז] **מאות שקלי זהב**. וה"ק כסף שוה שקלים חמשים של זהב גבה מכל

^[1] דתניא ר' אלעזר בן שמוע אומר מה מוצח שלא ישתמש ^[ח] בו הדיוט יאף עצים שלא ישתמש בהן הדיוט והא מודה ר"א בן שמוע בבמה דתניא כתוב אחד אומר ² ויתן דוד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות וגו' ^[ט] ובתיב ³ ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים הא כיצד ⁴ גובה מכל שבט ושבט חמשים שהן שש מאות רבי אומר משום אבא יוסי בן דוסמאי בקר ⁵ [ועצים] ומקום מוצח בנ' ⁶ וכל הבית כולו בשש מאות ר"א בן שמוע אומר בקר ועצים ומקום מוצח בנ' וכל הבית כולו בשש מאות דכתיב יויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדוני המלך] (הטוב בעיניו] ראה הבקר לעולה והמורייגים [וכלי הבקר] לעצים ורבא אמר לך התם גמי בחדתי מאי ⁷ מורייגים אמר עולא מטה של טורבל מאי מטה של טורבל אמר אביי ⁸ עיוא דקרקסא דדיישן דישאי ^[י] אמר אביי ^[יג] מאי קרא ⁵ הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות מקרי ליה רבא ^[יד] לבריה ורמי ליה קראי אהדדי כתיב ויתן דוד לארנן וגו' ובתיב ויקן דוד וגו' ⁹ הא כיצד גובה מכל שבט ושבט חמשים שהן שש מאות ואכתי קשיין ^[טז] אהדדי התם כסף הכא זהב אלא ה"ק ^[טז] גובה כסף במשקל שש מאות זהב: קדשים קלים נאכלים ^[יז] [בכל מחנה ישראל]: אמר רב הונא בכל מקומות ישראל ^[יח] אבל מחנה לא היו אתיביה ר"ג לרב הונא ומחנות במדבר לא הואי והא תניא ¹⁰ בשם ^[יח] השמחנה במדבר כך מחנה בירושלים מירושלים לחר הבית מחנה ישראל מהר הבית לשער נקנור מחנה לויה מכאן ואילך מחנה שכניה והן הן קלעים שבמדבר ^[כ] אלא אימא בכל מקום מחנה ישראל פשיטא מהו דתימא איפסלו ביוצא קמ"ל ואימא ה"נ אמר קרא וגנסע אהל מועד ¹¹ אע"פ שנסע אהל מועד הוא תניא רשב"י אומר עוד אחרת היתה ^[כא] וחיל עזרת נשים היא ולא היו עוגשין עליה ובשילה לא היו אלא שני מחנות בלבד הי מינייהו לא הוה אמר רבה ^[כב] מסתברא דמחנה לוייה ^[כ] הואי דאי סלקא דעתך מחנה לוייה לא הואי ^[כג]

שצט ושצט: **כלל מקומות ישראל**. קא סלקא דעתך השתא דאפי' יא אחד מהן חוץ למחנה ישראל אוכל כולל קדשים קלים שס: **שער נקנור**. של עזרה היה ^[ל] שער המזרח [מדות פ"א מ"ד]: **והן הן קלעים שנמדנר**. לפנים משער נקנור הוה כמקום לפנים מן הקלעים במשכן: **אימא כלל מקומות מחנה ישראל**. שאפי' בשעת סילוק מסעות אין נפסלים אלא מוליכן עמו ובמקום חנייתן אוכלין ^[לח] במחנה: **עוד אחרים היסה**. מחנה רביעית חלוקה מהר הבית ומעורה: ולא היו עוגשין עליה. על הנכנס לה בטומאה. במסכת כלים (פ"א מ"ח) מפרש מה היא חלוקתו מהר הבית: **דמחנה לויס מיהא הואי**. ומחנה ישראל הוא דאס לא כן דמחנה ישראל הואי ולא מחנה לויס:

דאפי' אקשווי. אכר לתשמיש לא אקשו והיא שהיתה יודעת בדבר אמרה לשלוחי יהושע בלשון זה: **דאמר מר**. במכילתא בפי' יתרו: **אמרה ימחל לי בשביל הכל ושפטים וחלון**. במכילתא גסן מניח הכי אמרה רבש"ע בג' דברים טעאמי בג' ימחל לה' בחבל ושפטים וחלון שהיו מנאפים עולין אליה בחבצלים דרך החלון ויורדים וגם טומנתם בפשמי העץ ובאותן שלשה דברים עצמן וכתה להליל השלוחים: **אסור לסייען**. בשעת איסור הבמות כגון בזמן הזה דקדושת ירושלים אין אחריה הימר: **אורויי לן**. היאך יעשו: וילו דכרו פרין עולמי גילאי. לכו וקחו שני עובדי כוכבים בחורים בני גיל אחד שכן נוי לדבר: **דמסקא ימא שירטון**. לימורן^[כא] בלע"ז ומתיבש ונעשה קרקע דענין שלא נשתמש הדיוט במזבח: **ואייסו זיבי חדסי**. שלא נשתמש בזה אדם שלא יהא שצרי כלים: **ואפקו נורא ממרא** ^[כב] **חדסא**. נ"ל שהוא פויישי"ר^[כג] של איסתמא לאיירי בלע"ז שמוציאין בו אש מן האבנים: ה"ג כמאן כר"א בן שמוע דתניא ר"א בן שמוע אומר מה מוצח נו'. ובת"כ היא שניה בפירשה ראשונה: **כחוב אחד אומר**. צרימא וזו משובשת כספרים ושניה היא ^[כד] כספרי בצרכת כהנים וכך היא שניה הא כיצד מקום מוצח בחמשים וכל הבית בשש מאות רבי אומר בשס אלף יוסי בן דוסמאי גבה מכל שצט חמשים שהן שש מאות ר"א בן שמוע אומר ויקן דוד את הגורן כדמפרש בענין ^[כה] ויתן דוד לארונה ל' זמקוס ^[כז] [שקלין] זהב משקל שש מאות אלף הבקר לעולה והמורייגים וכלי הבקר לעצים ככסף שקלים חמשים ויאמר ^[כא] לארונה וגו' (ע"כ הגי') והכי פירושא דקרא ויקן דוד את הגורן ולא פירש כמה קנאו שהרי פירשו במקום אחר כבר (דה"א כה) ויתן דוד לארונה כמקום וגו' ואלת הבקר קנה בכסף שקלים חמשים (זהב): ט' **הא מודה ר' אלעזר בנמה**. דקתני המורייגים לקח דוד לעצים כדבר ארונה: **משקל** ^[כז] **שש מאות**. לקמיה מפרש כסף שוה משקל שש מאות זהב ^[כז]: **מטה של טורנל**. כך נקרא במסכת פרה (פ"ב מ"ט): **עיוא דקורקסא**. כמין עז של עץ ויש בו ימידות חדים וגם עשוין חריצים חריצים קרינ"ש ומוליכו ומציאו על הקשים של דישה לאחר שנידושה ומתחתכין ונעשין תבן ^[כח]: **מאי קרא**. דהוא עשוי חריצים ומוכן לדוך ^[כח] ולדוק: **כסף שש** ^[לז] **מאות שקלי זהב**. וה"ק כסף שוה שקלים חמשים של זהב גבה מכל

דאפי' אקשווי. אכר לתשמיש לא אקשו והיא שהיתה יודעת בדבר אמרה לשלוחי יהושע בלשון זה: **דאמר מר**. במכילתא בפי' יתרו: **אמרה ימחל לי בשביל הכל ושפטים וחלון**. במכילתא גסן מניח הכי אמרה רבש"ע בג' דברים טעאמי בג' ימחל לה' בחבל ושפטים וחלון שהיו מנאפים עולין אליה בחבצלים דרך החלון ויורדים וגם טומנתם בפשמי העץ ובאותן שלשה דברים עצמן וכתה להליל השלוחים: **אסור לסייען**. בשעת איסור הבמות כגון בזמן הזה דקדושת ירושלים אין אחריה הימר: **אורויי לן**. היאך יעשו: וילו דכרו פרין עולמי גילאי. לכו וקחו שני עובדי כוכבים בחורים בני גיל אחד שכן נוי לדבר: **דמסקא ימא שירטון**. לימורן^[כא] בלע"ז ומתיבש ונעשה קרקע דענין שלא נשתמש הדיוט במזבח: **ואייסו זיבי חדסי**. שלא נשתמש בזה אדם שלא יהא שצרי כלים: **ואפקו נורא ממרא** ^[כב] **חדסא**. נ"ל שהוא פויישי"ר^[כג] של איסתמא לאיירי בלע"ז שמוציאין בו אש מן האבנים: ה"ג כמאן כר"א בן שמוע דתניא ר"א בן שמוע אומר מה מוצח נו'. ובת"כ היא שניה בפירשה ראשונה: **כחוב אחד אומר**. צרימא וזו משובשת כספרים ושניה היא ^[כד] כספרי בצרכת כהנים וכך היא שניה הא כיצד מקום מוצח בחמשים וכל הבית בשש מאות רבי אומר בשס אלף יוסי בן דוסמאי גבה מכל שצט חמשים שהן שש מאות ר"א בן שמוע אומר ויקן דוד את הגורן כדמפרש בענין ^[כה] ויתן דוד לארונה ל' זמקוס ^[כז] [שקלין] זהב משקל שש מאות אלף הבקר לעולה והמורייגים וכלי הבקר לעצים ככסף שקלים חמשים ויאמר ^[כא] לארונה וגו' (ע"כ הגי') והכי פירושא דקרא ויקן דוד את הגורן ולא פירש כמה קנאו שהרי פירשו במקום אחר כבר (דה"א כה) ויתן דוד לארונה כמקום וגו' ואלת הבקר קנה בכסף שקלים חמשים (זהב): ט' **הא מודה ר' אלעזר בנמה**. דקתני המורייגים לקח דוד לעצים כדבר ארונה: **משקל** ^[כז] **שש מאות**. לקמיה מפרש כסף שוה משקל שש מאות זהב ^[כז]: **מטה של טורנל**. כך נקרא במסכת פרה (פ"ב מ"ט): **עיוא דקורקסא**. כמין עז של עץ ויש בו ימידות חדים וגם עשוין חריצים חריצים קרינ"ש ומוליכו ומציאו על הקשים של דישה לאחר שנידושה ומתחתכין ונעשין תבן ^[כח]: **מאי קרא**. דהוא עשוי חריצים ומוכן לדוך ^[כח] ולדוק: **כסף שש** ^[לז] **מאות שקלי זהב**. וה"ק כסף שוה שקלים חמשים של זהב גבה מכל

דאפי' אקשווי. אכר לתשמיש לא אקשו והיא שהיתה יודעת בדבר אמרה לשלוחי יהושע בלשון זה: **דאמר מר**. במכילתא בפי' יתרו: **אמרה ימחל לי בשביל הכל ושפטים וחלון**. במכילתא גסן מניח הכי אמרה רבש"ע בג' דברים טעאמי בג' ימחל לה' בחבל ושפטים וחלון שהיו מנאפים עולין אליה בחבצלים דרך החלון ויורדים וגם טומנתם בפשמי העץ ובאותן שלשה דברים עצמן וכתה להליל השלוחים: **אסור לסייען**. בשעת איסור הבמות כגון בזמן הזה דקדושת ירושלים אין אחריה הימר: **אורויי לן**. היאך יעשו: וילו דכרו פרין עולמי גילאי. לכו וקחו שני עובדי כוכבים בחורים בני גיל אחד שכן נוי לדבר: **דמסקא ימא שירטון**. לימורן^[כא] בלע"ז ומתיבש ונעשה קרקע דענין שלא נשתמש הדיוט במזבח: **ואייסו זיבי חדסי**. שלא נשתמש בזה אדם שלא יהא שצרי כלים: **ואפקו נורא ממרא** ^[כב] **חדסא**. נ"ל שהוא פויישי"ר^[כג] של איסתמא לאיירי בלע"ז שמוציאין בו אש מן האבנים: ה"ג כמאן כר"א בן שמוע דתניא ר"א בן שמוע אומר מה מוצח נו'. ובת"כ היא שניה בפירשה ראשונה: **כחוב אחד אומר**. צרימא וזו משובשת כספרים ושניה היא ^[כד] כספרי בצרכת כהנים וכך היא שניה הא כיצד מקום מוצח בחמשים וכל הבית בשש מאות רבי אומר בשס אלף יוסי בן דוסמאי גבה מכל שצט חמשים שהן שש מאות ר"א בן שמוע אומר ויקן דוד את הגורן כדמפרש בענין ^[כה] ויתן דוד לארונה ל' זמקוס ^[כז] [שקלין] זהב משקל שש מאות אלף הבקר לעולה והמורייגים וכלי הבקר לעצים ככסף שקלים חמשים ויאמר ^[כא] לארונה וגו' (ע"כ הגי') והכי פירושא דקרא ויקן דוד את הגורן ולא פירש כמה קנאו שהרי פירשו במקום אחר כבר (דה"א כה) ויתן דוד לארונה כמקום וגו' ואלת הבקר קנה בכסף שקלים חמשים (זהב): ט' **הא מודה ר' אלעזר בנמה**. דקתני המורייגים לקח דוד לעצים כדבר ארונה: **משקל** ^[כז] **שש מאות**. לקמיה מפרש כסף שוה משקל שש מאות זהב ^[כז]: **מטה של טורנל**. כך נקרא במסכת פרה (פ"ב מ"ט): **עיוא דקורקסא**. כמין עז של עץ ויש בו ימידות חדים וגם עשוין חריצים חריצים קרינ"ש ומוליכו ומציאו על הקשים של דישה לאחר שנידושה ומתחתכין ונעשין תבן ^[כח]: **מאי קרא**. דהוא עשוי חריצים ומוכן לדוך ^[כח] ולדוק: **כסף שש** ^[לז] **מאות שקלי זהב**. וה"ק כסף שוה שקלים חמשים של זהב גבה מכל

דאפי' אקשווי. אכר לתשמיש לא אקשו והיא שהיתה יודעת בדבר אמרה לשלוחי יהושע בלשון זה: **דאמר מר**. במכילתא בפי' יתרו: **אמרה ימחל לי בשביל הכל ושפטים וחלון**. במכילתא גסן מניח הכי אמרה רבש"ע בג' דברים טעאמי בג' ימחל לה' בחבל ושפטים וחלון שהיו מנאפים עולין אליה בחבצלים דרך החלון ויורדים וגם טומנתם בפשמי העץ ובאותן שלשה דברים עצמן וכתה להליל השלוחים: **אסור לסייען**. בשעת איסור הבמות כגון בזמן הזה דקדושת ירושלים אין אחריה הימר: **אורויי לן**. היאך יעשו: וילו דכרו פרין עולמי גילאי. לכו וקחו שני עובדי כוכבים בחורים בני גיל אחד שכן נוי לדבר: **דמסקא ימא שירטון**. לימורן^[כא] בלע"ז ומתיבש ונעשה קרקע דענין שלא נשתמש הדיוט במזבח: **ואייסו זיבי חדסי**. שלא נשתמש בזה אדם שלא יהא שצרי כלים: **ואפקו נורא ממרא** ^[כב] **חדסא**. נ"ל שהוא פויישי"ר^[כג] של איסתמא לאיירי בלע"ז שמוציאין בו אש מן האבנים: ה"ג כמאן כר"א בן שמוע דתניא ר"א בן שמוע אומר מה מוצח נו'. ובת"כ היא שניה בפירשה ראשונה: **כחוב אחד אומר**. צרימא וזו משובשת כספרים ושניה היא ^[כד] כספרי בצרכת כהנים וכך היא שניה הא כיצד מקום מוצח בחמשים וכל הבית בשש מאות רבי אומר בשס אלף יוסי בן דוסמאי גבה מכל שצט חמשים שהן שש מאות ר"א בן שמוע אומר ויקן דוד את הגורן כדמפרש בענין ^[כה] ויתן דוד לארונה ל' זמקוס ^[כז] [שקלין] זהב משקל שש מאות אלף הבקר לעולה והמורייגים וכלי הבקר לעצים ככסף שקלים חמשים ויאמר ^[כא] לארונה וגו' (ע"כ הגי') והכי פירושא דקרא ויקן דוד את הגורן ולא פירש כמה קנאו שהרי פירשו במקום אחר כבר (דה"א כה) ויתן דוד לארונה כמקום וגו' ואלת הבקר קנה בכסף שקלים חמשים (זהב): ט' **הא מודה ר' אלעזר בנמה**. דקתני המורייגים לקח דוד לעצים כדבר ארונה: **משקל** ^[כז] **שש מאות**. לקמיה מפרש כסף שוה משקל שש מאות זהב ^[כז]: **מטה של טורנל**. כך נקרא במסכת פרה (פ"ב מ"ט): **עיוא דקורקסא**. כמין עז של עץ ויש בו ימידות חדים וגם עשוין חריצים חריצים קרינ"ש ומוליכו ומציאו על הקשים של דישה לאחר שנידושה ומתחתכין ונעשין תבן ^[כח]: **מאי קרא**. דהוא עשוי חריצים ומוכן לדוך ^[כח] ולדוק: **כסף שש** ^[לז] **מאות שקלי זהב**. וה"ק כסף שוה שקלים חמשים של זהב גבה מכל

שצט ושצט: **כלל מקומות ישראל**. קא סלקא דעתך השתא דאפי' יא אחד מהן חוץ למחנה ישראל אוכל כולל קדשים קלים שס: **שער נקנור**. של עזרה היה ^[ל] שער המזרח [מדות פ"א מ"ד]: **והן הן קלעים שנמדנר**. לפנים משער נקנור הוה כמקום לפנים מן הקלעים במשכן: **אימא כלל מקומות מחנה ישראל**. שאפי' בשעת סילוק מסעות אין נפסלים אלא מוליכן עמו ובמקום חנייתן אוכלין ^[לח] במחנה: **עוד אחרים היסה**. מחנה רביעית חלוקה מהר הבית ומעורה: ולא היו עוגשין עליה. על הנכנס לה בטומאה. במסכת כלים (פ"א מ"ח) מפרש מה היא חלוקתו מהר הבית: **דמחנה לויס מיהא הואי**. ומחנה ישראל הוא דאס לא כן דמחנה ישראל הואי ולא מחנה לויס:

נמאלא

מסורת הש"ס

(א) מכילתא יתרו פ"א, ט' ח"כ אחרי פרש' ו ח"א, ספרי דאה ע, א' ירוש' מגילה פ"א ח"יא, ד' ח"ב, ט' ע' מ"ש רש"י נדה כ: וע"ע תו' צ"ע ת. ד"ה איפרה, ופסחדרין גט. ד"ה להדמות, ו' מנחות כב. ח"כ וקרא דרבה פורשי' ד פ"ו ה"ה, ו' ע' רש"י נח"א, ט' ספרי נשא מב, דאה קי, ברכה שגב, ט' מנחות כב. וע"ז כד, ו' ספרי נשא וברכה שם, ט' חוספ' דכלים פ"ק ה"י, ט' נעיל סא: [מנחות לה, ט' ונע"ע תו' כמובות גט. ד"ה נתן, ובצ"מ מד: ד"ה אחד, ובשעועות מד: ד"ה הסקנלת, ובכורות נ. ד"ה דמודבנא.

הגהות הב"ח

(א) גמ' דמטה לויס מיהא האלו: **(ב)** רש"י ד"ה הא מודה ל"ל קטס ד"ה כחוב אחד טי' [גס' ל"ל ויתן דוד לארנין] במקום שקלי זהב משקל וטי' ככסף שקלים חמשים שנאמר **(ויקן)** [ויאמר] דוד וגו' והכי פירושו דקרא וטי' ולא פ"י כמה וטי' חמשים הס"ד:

לעני רש"י

לימורן. טיט. בוך. פריש"יר פריש"ל. מצית (חזיתם פלדה שחובטים בה את הצור כדי להוציא ניצוץ). אצ"י. פלדה. קרינ"ש קרינ"ש. חריצים.

שינויי נוסחאות

[א] גי' הילקוט בבבלי בחלקו ובהומה (ח"א וחושי"א וחי"ש): **[ב]** הגי' בכתה"י ואסור לעשות שליחותן. וכו' המוס', וכן גי' היקוש'ל פ"ק דמגילה. ועי' מנחת שלמה אר"ם סי' ש"מ ס"א דגי' דשעמתי יס לפרש דלון ואסור מקטי' אלף איס עושה כן בשלמות הגוי, משא"כ להיור' מפרסם דלסור גס מקטי' בלחוד עי"ש. ועי' נפש יהודה יעלה יו"ד סי' קמ"ז שחילק עור בין הגירסאות בענין אחר: **[ג]** ל"ל רבא (י"ש"ס): **[ד]** ולאורויי להו (כ"י"א) **[ה]** שדרה עגלא חילתא לקמיה דרבא שלחה ליה כו' כל"ל (י"ש"ס): **[ו]** גי' רש"י גילאי וכו"ה ככ"ג, וטי' מהרש"א דכ"ה נתן: **[ז]** **[ח]** ד"ו מנצנא. וע"ז ב"מ"ט ו' וכלל דמוס' חישני' ולפענו עפי"י ב"ה. ס"א מנצא (כ"י"ב וג'): **[ח]** ל"ל נשתמש. וכן בקמון (י"ש"ס). וכו"ה נמנחות כב (י"ש"ס): **[יז]** תיבת וגו' ליתא ככ"ז: **[י]** דלא גירסא הנטום בפרש"י: **[יא]** נמנחות שס איתא רב יהודה וע"ז הוא סתמא עי"ש (והג"ר): **[יב]** ל"ל דשתאי (ש"ס): **[יג]** בכתה"י וכן נמנחות רב יוסף: **[יד]** ל"ל רחבה (י"ש"ס): **[טז]** קשיין קריא אהרדי (ש"ס): **[טז]** ל"ל אימא ומיבת ה"ק נמחק (י"ש"ס): **[יז]** מיבת נאכלים נמחק (שסכ"י): **[יח]** ישראל. א"ל ר"ג לרב הונא וכו' ל"ל והשאר נמחק (י"ש"ס): **[יט]** כשם שהיו מחנות במדבר כך היו מחנות בירושלים כל"ל (י"ב"ש): **[כ]** שבמדבר אימא בכל מקומות מחנה ישראל כל"ל (ש"ס): **[כא]** היתה שם חיל ועזרת נשים ולא היו כו' (ב"ש, כ"י"ט). וכו"ה בש"מ אלף דל"ג חיל: **[כב]** ל"ל אביי (י"ש"ס): **[כג]** הוא א"כ מנצאו כו' (י"ב"ש): **[כד]** ימחל לי (י"ש"ס): **[כה]** טיט, בוך, לעני רש"י:

[בז] ל"ל מנצנא (י"ש"ס). דלא אית ז' בון בכתה"י פריש"ל. ופי' מלית. ואצ"י"ר פי' פלדה (לעני רש"י): **[בח]** היא בתורת כהנים כל"ל (צ"ס): **[בט]** בכתה"י נוסף ומה מפורש בענין: **[ל]** בכתה"י לארנן וכן הניה צ"ח וכו"ה בגמ' לפנינו. ובש"מ הניה בגמ' ארונה וצ"ב: **[לא]** שנאמר דאמר כל"ל (י"ש"ס): **[לב]** ל"ל זהב משקל (ש"ס): **[לג]** זהב, אלמא מודה ר' אלעזר בבמה דקתני המורייגים וכו' (כמכזב בדבור הקודם) (צ"ס, כ"י"ב וג'), ודלא כצ"ח אוח ז' לז' נ"א תריץ (ג"ר): **[לד]** בכתה"י וד"ו לדוש: **[לז]** ל"ל בשש (ב"ש), וכו"ה בגמ' דכ"מ: **[לז]** ל"ל הוא (י"ש"ס): **[לח]** ל"ל אוכלין (ב"ש): **[לח]** דחובים (ש"ס):

איפרא הורמיז. נכחית היתה וכן שמה. ולשון יוני איפרה חן. כמו (ב"מ קט). פטריון נמטייה לריש, הורמיז כמו (ב"ב עב). הורמיז בת לילית, כלומר יופי שדים היו לה (נדה ב.) שירטון. מול ורפס וטעיט שדים גורש (שבת טז) עיוא דקרקסא. דף גדול ועג מלך ורמז וטרוץ בפנימות הכרזה לחתון, עמוקות וסופות וז אלץ וז רשין צו תפוחא שמעבידן עליו בהפניות והפניות נכנסו כד"ש והתפוחא נחנשת (י"ז ב) וכושי' תחורה ית'). עיזא, פו של בנזל נחפנין עליו להכבדו, קורקסא, נסר גדול מלא ימדות: דריישן דישאי. שנתנין אותו על התפוחא וקושיין צו שורים ונחשין אותו ונידושת התפוחא: מאר קרא. מומייגים לטרוץ דישה, דכתיב מורג וכתיב מדוש (מנחות כב.) למורג חרוץ. טרוץ בפנימות וכן פסיפות (ע"ז שס). מרוץ, יפה ומלמדי (מנחות שס):

[בז] ל"ל מנצנא (י"ש"ס). דלא אית ז' בון בכתה"י פריש"ל. ופי' מלית. ואצ"י"ר פי' פלדה (לעני רש"י): **[בח]** היא בתורת כהנים כל"ל (צ"ס): **[בט]** בכתה"י נוסף ומה מפורש בענין: **[ל]** בכתה"י לארנן וכן הניה צ"ח וכו"ה בגמ' לפנינו. ובש"מ הניה בגמ' ארונה וצ"ב: **[לא]** שנאמר דאמר כל"ל (י"ש"ס): **[לב]** ל"ל זהב משקל (ש"ס): **[לג]** זהב, אלמא מודה ר' אלעזר בבמה דקתני המורייגים וכו' (כמכזב בדבור הקודם) (צ"ס, כ"י"ב וג'), ודלא כצ"ח אוח ז' לז' נ"א תריץ (ג"ר): **[לד]** בכתה"י וד"ו לדוש: **[לז]** ל"ל בשש (ב"ש), וכו"ה בגמ' דכ"מ: **[לז]** ל"ל הוא (י"ש"ס): **[לח]** ל"ל אוכלין (ב"ש): **[לח]** דחובים (ש"ס):